

Ј А Н И Л У К Р О В С К И

Роден во 1921 година во селото В³мбел, костурско Егејска Македонија од татко Ристо и мајка Софија. Уште во првите години на животот Јани растеше бујно момче и се таков остана до неговото погинување.

Основното образование го заврши во своето родно село, по тоа работеше разни земјоделски и други работи кои беа во доменот на својата фамилија.

Во 1936-1937 година, појавува потреба за изучување на некој занает за да може да го олесни животот кои во тоа време те уште како беше тежок во селото. Така еден ден Одлучи и со таткому отидоа во селото Руља да се договорат со чевларот Насо /ТолеВ/ да го прими за изучување на чевларскиот занает со посебни договорени услови. Занаетот траел една година и од како добро го совлада, бидејќи беше доста бистар и ^ксроман реши во сред селото во бившото дуќанче на Султинте да отвори свој чевларски дуќан. Работата како во почетокот и поксно секогаш му беше добра, бидејќи на него одликата му беше секогаш со лугето да биди најдобар.

Окупацијата го затекна во своето родно село и си продолжи да работи и понатаму, меѓутоа во други услови кои во тоа време се развиваа со новите господари уште полоши од тогашните.

Во дуќанот на Јани секогаш се слушаа селските муабети односно разговори кои го поттикнуваа те уште како да го усовршува својот прогрес кои се рагаше и растеше од ден на ден повеќе и повеќе. Старите раскажуваа во тие разговори за деновите на Илинденското востае за патилата од Турското ропство за новите господари Грците и Гркоманите за пречутите колежи кои ги вршеа Грчките Андарти, како целати против невмниот Македонски народ. Таквите раскажувања секогаш ги следеше со големо интересирање и му даваа поттик за размислување и наоружување со прогресивни револуционерни и-деи.

Некаде на крајот на 1942 година е прифатен во Организацијата на ОКНЕ и тогаш доога до израс со своите идеи и цели ^{за} кои метчаеше толку години. Во почетокот на годината е одговорен на една младинска тројка во селото каде се поставуваат и темелите на прогресивните сили во селото за борба против окупаторот и домашните слуги.

На оваа должност останува некаде до втората половина на 1943 година.

На 15.5.1943 година е примен за член на КПГ во селската партиска организација.

Кога му престана функцијата на младински раководител на група, Јани е вклучен во секретаријатот на селската партиска организација каде останува на оваа должност се до неговото заминување во Партизанските редови. За овоа време до дека беше во селото тои не уморни ги извршуваше сите поставени задачи како револуционер кои знае за што се бори.

Во месец април-мај 1944 година, Јани завзема негативен став према тогашното раководство на КПГ по однос на Македонското прашање и се вклучува во првите редови за барање и рашчистување со Грчките комунисти по однос на националните и социјалните права на Македонските во редовите на КПГ. Така во средината на 1944 година стапува во редовите на Гочевиот батаљон кои беше составен исклучиво од Македонски борци. Во прво време беше десетар а поксно стана и водник во третата чета.

Кога стана повторното расцеплење, помеѓу Грките комунисти и Македонците и поминувањето на батаљонот во Вардарскиот дел на Македонија, и формирањето на Лерино-Костурската бригада во село Велушина-Витолско, Јани беше поставен за заменик командир на чета во тогашниот пети батаљон. Со формирањето на Првата Македонска бригада во Битола, Јани исто така беше заменик на командир на чета во специјалниот батаљон во третата чета.

За борбеноста на Јани од секогаш се наогаше во првите борбени редови и со својата самопозертвуваност он секогаш беше примерен борец и неустрашив револуционер.

Со расформирањето на Егејската бригада беше распореден во КНОЈ по чин ^{Парушеник} ~~Заставник~~ и му припагаше на IV бригада која се наогаша во Битола, а Јани беше одговорен на еден пограничен вод.

Во Југословенската Народна Армија останува се до средината на 1946 година кога добива заповед да се демобилиса, а по тоа одма заминува за во Егејскиот дел на Македонија. За својата позертвуваност и храброст ~~Јани~~ во НОФ и ЈНА, Јани беше одликуван со неколку одликување кои посебно го красеа како револуционер.

Со стапувањето во редовите на Демократска Армија на Грција Јани многу бргу дооѓа до одговорни должности, бидејќи како стар борец и оспособен за војно тактички задачи и без страшните и нерав- номерни борби кои се водеја на териториите на Вермион, Кајмаксалан и на други места, ~~достигнува~~ до чин капетан. Во една неравна борба во 1947 г. која се водеше на планината Вермион со непријателот од детонација на борба е контизиран и му е одземен слухот. Борецот и старешината во единиците на ДАГ со голема разочарење ги напушта првите редови и заминува на лечење. Од како заврши лечењето извесно време се наоѓа за последен пат во родното село кај својата потесна фамилија ~~хени~~ сопруга, син и други блиски, а посебно со селаните кој многу сакаа да евоцира спомени од револуционерните бурни денови за слободата на Македонија и Македонскиот народ.

Од како здравствената положба му се поправи добива задол- жење да ~~биде~~ формира самостојна единица со задача да делува во позадината за обезбедување на комуникациите и други потреби од евентуален напад на непријателот во позадината. На чело на оваа единица он беше одговорен во чин капетан а дејствијата на единице- та му беа во корештата, Вичо и другите околни места. На оваа должно- ст остана се до април месец 1948 година.

Во почетокот на април месец 1948 година по една крвава борба беше десидкувана 18 бригада на ДАГ и така во селото Брезница ~~состав~~ истата се надолжни со блиските позадински единици во кој влезе и четата на Јани.

По реорганизацијата на 18 бригада и надолнувањето на истата Јани одма доби задача со својата единица да одат да постават ве заседа на патот Костур-Рушишта во селото Богачко во месноста наре- го чена Костурах. Во оваа ~~нравна~~ борба со непријателот како Јани така и многу соборци го положија својот живот ~~заклучува~~ на 20 април 1948 година.

Кога монархофашистите го пронајдоа телото на без страши- ње ниот револуционер и командир на храбрата чета го зедоа и го одне- соа во Костур, таму го ~~вечеа~~ по ~~улиците~~ костурските улици да дока- ~~ани~~ жат ~~деки~~ на народот дека сите партизани тоа ќе го доживеат.

После смрта на Јани Грчката комунистичка партија му додели чин мајор и почетен Херој..

Револуционерната дејност, човековата солидарност што беше вградена во срцето на Јани, за секогаш на нас живите ни остави трајни спомени да раскажуваме на нашите млади поколења како гинеа Херојате на Македонија за својата слобода.

24.03.1977

Павел Криван